

Trencatenebres (la llum que no es deixa veure)

La realitat sempre és múltiple, diversa, camaleònica. Perquè cadascú en té la seva pròpia visió, gairebé sempre subjectiva i esbiaixada. La Història, malauradament, també inclou aquesta tendència a distorsionar els fets, les circumstàncies, les situacions, tenint en compte que els qui l'escriuen no deixen de ser homes i dones carregats de filies i fòbies. No sempre la diversitat de punts de vista resulta òptima per tal d'arribar a conclusions diguem-ne vàlides o encertades. Fa de mal dir qui ostenta el do de la veritat. Juli Alandes (Castelló de la Ribera, 1968) aposta per donar veu als diferents personatges de la seva darrera novel·la: *Trencatenebres* (Tres i Quatre, 2015), guanyadora del Premi Andròmina de Narrativa. Les terres d'un País Valencià encabit temporalment entre els anys 1919 i 1937 acullen els episodis d'aquesta història d'històries: les ambicions personals, els patiments de la guerra, els crims d'un assassí, les diferències de classe social... Teòfil Mestre, un abrivat metge forense; Miquel Bordes i Bo, dit «Pudent», parella de Maria Bo, embassada de bessons; les germanes Mestre, cadascuna amb la seva quimera; Toni Tort, Tomàs Marco, Santiago Font de Mora... El relat, que zigzagueja entre diferents vies temàtiques, es construeix a partir del que aquests personatges ens van contant, oferint-nos un ampli ventall de reflexions personals i perspectives ideològiques. La veu interior —múltiple, expansiva, tumultuo-

---

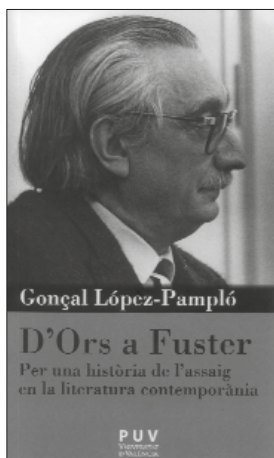
Juli Alandes
Trencatenebres
Premi Andròmina 2014
3i4, València, 2015
228 pàgs.

---

sa... — dels protagonistes de la novel·la ens permet entrar en la seva psicologia i descobrir mons que interaccionen al costat d'altres que col·lideixen i acaben explotant. Cadascú té la seva història, el seu tarannà, la seva vivència. I els punts de vista, és clar, atorguen al relat una major perspectiva, obrint-se a enfocaments i interpretacions diferents. Les personalitats —sempre singulars i polièdriques— serveixen a Juli Alandes per treure a rotlle l'ample ventall de conflictes que comporta la naturalesa humana: enveges i traïcions, disputes i aliances, amors i greuges, frustracions i esperances... L'autor fa avançar i retrocedir el temps, de forma que ens hem de deixar guiar per unes dates no sempre lineals. Una part de la història del País Valencià es (de)construeix amb

l'objectiu de configurar un gran fresc humà, existencial, que no deixa indiferent el lector. Podem veure les formes de vida contraposades, els interessos comuns, els desvaris d'una ment trastornada... La guerra —un gran escenari per al drama o la tragèdia— esdevé l'escenografia perfecta a l'hora de configurar personalitats oposades i conflictives: feixistes, anarquistes, milicians, camperols, il·lustrats... Juli Alandes mesura les dosis d'informació que el lector pot rebre, tenint en compte que podem parlar tant en termes de novel·la històrica com de novel·la negra. A més, de seguida notam un domini del lèxic —murgòs, balòstia, nòlit, xonada...— que s'imposa per la necessitat de fer reals, creïbles, tots aquests personatges. Queda clar que els temps convulsos i les vides al límit atorguen força i intensitat a la Història. Alandes encerta a l'hora d'atorgar veus diferents —no tothom pot veure i interpretar el món i la bolla de la mateixa manera!—, la qual cosa aporta una dosi extra d'autenticitat als personatges que pul·lulen per aquest collage acolorit amb tons tràgics i malèvols. Fins i tot la poesia que ens regala Santiago Font de Mora té aquest ressò dramàtic. Només cal lliurar-se a la lectura i entrar en una nova dimensió. A vegades la realitat es troba entre les pàgines d'un llibre. Val la pena decidir-se a gaudir-ne certes informacions...

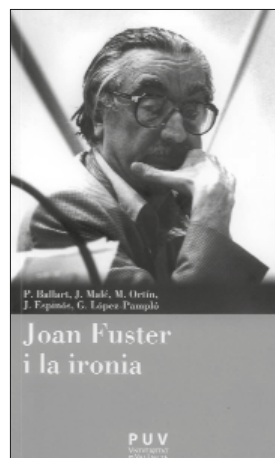
Pere Joan Martorell

Gonçal López-Pampló
D'Ors a Fuster. Per una història de l'assaig en la literatura contemporània

Daniel P. Grau
El dit sobre el mapa. Joan Fuster i la descripció del territori

P. Ballart, J. Malé, M. Ortín, J. Espinós, G. López-Pampló
Joan Fuster i la ironia

joan fuster
CÀTEDRA
UNIVERSITAT ID VALÈNCIA